

VLEESCHAUWER, Albert de, katholiek politicus en hoogleraar (Nederbrakel 1 januari 1897 - Kortenberg 24 februari 1971).

Promoveerde aan de Leuvense universiteit tot

doctor in de rechten en licentiaat in de thomistische wijsbegeerte. Hij vestigde zich als advocaat te Leuven en werd er tevens hoofd van de studiedienst van de Belgische Boerenbond. In 1929-'30 was hij kabinetschef van minister van Landbouw H. Baels. Van 1927 tot zijn emeritaat in 1967 was hij te Leuven hoogleraar in de rechtsfaculteit. Van 1932 tot '61 was hij katholiek volksvertegenwoordiger voor het arrondissement Leuven. Van mei 1938 tot februari 1945 was hij nagenoeg onafgebroken minister van Koloniën (bij het begin van de Tweede Wereldoorlog, na de Belgische capitulatie, tevens administrateur-generaal van Belgisch-Kongo en Ruandi-Urundi), in oktober 1941-'42 nog minister van Justitie en nadien tot september 1944 van Openbaar Onderwijs. Op 4 september 1944 was hij te Londen medeondertekenaar van de eerste Benelux-douane-overeenkomst. Na de oorlog was De Vleeschauwer van augustus 1949 tot april '50 minister van Binnenlandse Zaken - hij onderscheidde zich toen o.m. als fel verdediger van de grondwettelijke prerogatieven van koning Leopold III, en van juni 1958 tot november '60 minister van Landbouw. Op 8 april 1954 werd hij als baron (de Vleeschauwer van Braekel) in de adelstand opgenomen.

In de periode tussen de beide wereldoorlogen was De Vleeschauwer een geziene flamingantische figuur in de katholieke gelederen. Zo was hij actief in de Katholieke Vlaamsche Landsbond en hield er op het zesde congres (1925) een referaat over de taak van de gemeenten in verband met het thema van het grondwettelijk zelfbestuur door Van Cauwelaert op het Congres van 1923 uiteengezet. Van bij de stichting ervan in 1925 was hij jarenlang redactiesecretaris van het tweemaandelijks tijdschrift *De Gids der Katholieke Gemeenteraadsleden in Vlaamsch-België*. Binnen de katholieke partij, die hij dertig jaar lang in het Parlement vertegenwoordigde, spande hij zich van meet af in - hij dan in Vlaams-Brabant - om de burgermiddens over te halen, zich bij de Katholieke Unie aan te sluiten. Als lid van het voorlopig (1936) en vanaf 7 maart 1937 van het definitief Directorium van de Katholieke Vlaamsche Volkspartij was hij betrokken bij de Concentratie-beweging, waarvan hij voorstander was, en was hij, aan katholieke zijde, een van de woordvoerders tijdens de eerste besprekingen die geleid hebben tot het Beginselaccoord KVV-VNV (8 december 1936). Tijdens de oorlog was hij te Londen aanvankelijk de enige en later een der Vlaamse woordvoerders der regering en hield hij in haar naam Nederlandstalige toespraken in de BBC.

Bij plannen in 1956 om de tweetalige Académie royale des sciences coloniales - Koninklijke Academie voor Koloniale Wetenschappen in twee eentalige te splitsen, nam hij zowel om wetenschappelijke motieven als om België's inspanningen in de overzeese gebieden niet te verzwakken, stelling daartegen.

WERKEN : E.P. Dr. Jozef Calbrecht, in *Ons Volk Ontwaakt* (5 oktober 1924, p. 507); - *De gemeentelijke zelfstandigheid in dienst der Vlaamsche eischen* (Rede Congres Katholieke Vlaamsche Landsbond 1925, Verslagboek p. 28-40); - *Interventions à propos de la création d'une Académie flamande des sciences coloniales*, in *Mededelingen der Zittingen Koninklijke Academie voor Koloniale Wetenschappen*, II (1956, p. 1033-1037).

LITERATUUR : H.J. Elias, *Vijfentwintig jaar Vlaamse Beweging*, II en IV (1969). REGINALD DE SCHRYVER